

Cartea lui Daniel – Numărul o sută treizeci

Tranziția profetică a Statelor Unite: de la a șasea împărăție la uniunea întreită

Jeff Pippenger

2024-03-11

Când Statele Unite vor impune legea duminicală care va veni în curând, ele vor înceta să mai fie a șasea împărăție a profeției biblice și vor trece în poziția de una dintre cele trei părți ale întreitei uniuni a Romei Moderne. Președintele care va impune legea duminicală va fi ultimul președinte și va fi un președinte republican. Acest lucru este stabilit pe temeiul a doi martori.

Abraham Lincoln, care a fost primul președinte republican, a „vorbit” Proclamația de Emancipare în 1863, care a fost reperul de la mijloc al vorbirii în istoria profetică a fiarei pământului. Când Lincoln a „vorbit” Proclamația de Emancipare, în 1863, el era primul președinte republican, tipificând astfel ultimul președinte republican. Abraham Lincoln reprezintă ultimul reper al primei perioade a fiarei pământului și, de asemenea, primul reper al celei de-a doua perioade a fiarei pământului. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început. Când fiara pământului vorbește ca un balaur, la sfârșitul ultimei dintre cele două perioade, președintele va fi un președinte republican, așa cum a fost prefigurată de Lincoln.

Al doilea martor al faptului că ultimul președinte este un președinte republican este perioada care a început la timpul sfârșitului, în 1989, cu Ronald Reagan. Perioada profetică de la 1989 până la legea duminicală care urmează să vină curând a fost reprezentată de perioada profetică de pregătire pentru ca Roma papală să ia tronul în istoria anilor 508–538. Acea perioadă profetică de pregătire pentru împuternicirea lui antihrist în 538 a fost prefigurată de cei treizeci de ani ai pregătirii lui Hristos, adică de la nașterea Sa până la botezul Său.

Anticristul a avut o perioadă de pregătire de treizeci de ani, care a contrafăcut cei treizeci de ani de pregătire ai lui Hristos. O perioadă de pregătire de treizeci de ani pentru Hristos, și de asemenea pentru anticrist, oferă doi martori pentru o perioadă de pregătire în vederea vindecării rănii de moarte la legea duminicală care urmează să vină în curând. Acea perioadă de pregătire a început la timpul sfârșitului, în 1989, așa cum perioada de pregătire a lui Hristos a început atunci când El S-a născut, ceea ce a marcat timpul sfârșitului în istoria Sa profetică.

Înainte ultimului președinte, versetul doi din Daniel unsprezece învață că vor fi șase președinți care ajung până la președintele cel bogat, care „stârnește” țărâmul globaliștilor. Primul dintre acești șase președinți a fost Ronald Reagan, un republican. Ronald Reagan și Abraham Lincoln oferă cei doi martori. Waymark-ul răzvrătirii din 1863 și linia președinților care începe în 1989 indică precis caracteristicile ultimului președinte al Statelor Unite.

Ronald Reagan este un simbol al celui dintâi și, prin urmare, îl ilustrează pe cel din urmă. Reagan a fost un fost star media, un fost democrat care se convertise pentru a deveni republican. El era cunoscut pentru folosirea sa provocatoare a limbii engleze. Era cunoscut pentru simțul său al

umorului. Era un protestant declarat, care a demonstrat că nu înțelegea cu adevărat ce înseamnă protestant atunci când a format o alianță cu antihristul din profeția biblică.

Era pro-american și, din punct de vedere politic, neînfricat. A fost precedat de cel mai ineficient președinte din acea epocă a politicii moderne, iar predecesorul său se plecase în fața cerințelor islamului radical. Poate cel mai semnificativ lucru pe care l-a afirmat, și pentru care i se atribuie meritul de a-l fi înfăptuit, a fost atunci când a spus: „Domnule Gorbaciov, dărâmați acest zid.”

Donald Trump este un simbol al celui de pe urmă și, prin urmare, a fost ilustrat prin cel dintâi. Trump a fost o fostă vedetă media, un fost democrat care s-a convertit la republicanism. El este cunoscut pentru folosirea sa provocatoare a limbii engleze. Este cunoscut pentru simțul său al umorului. Este un protestant declarat, care a demonstrat că nu înțelege cu adevărat ce înseamnă protestant, și va forma o alianță cu antihristul din profeția biblică la legea duminicală care va veni în curând.

Este proamerican și, din punct de vedere politic, neînfricat. A fost precedat de cel mai ineficient președinte din acea epocă a politicii moderne, iar, când va fi reales în 2024, va fi din nou precedat de noul cel mai ineficient președinte din epoca politicii moderne. În ambele cazuri, predecesorii săi sunt cunoscuți pentru faptul că s-au plecat în fața cerințelor islamului radical. Cu siguranță, cel mai semnificativ lucru pe care l-a afirmat vreodată și pentru a cărui împlinire i se va atribui meritul este: „Construiți zidul.”

Aceasta nu înseamnă că Jimmy Carter, Barack Hussein Obama și Joe Biden nu au fost extrem de eficienți în exercitarea președinției lor; doar că eficiența lor s-a întemeiat pe lucrarea de distrugere a principiilor consacrate în Constituția Statelor Unite, chiar documentul pe care fiecare dintre ei jurase să îl susțină și să îl apere, împreună cu realitatea că Carter a îngăduit Islamului să țină ostatici până la alegerea lui Reagan, că Obama a făcut un turneu de scuze în lumea islamică și a oferit în numerar cel puțin un miliard de dolari principalei bănci a Islamului radical, iar istoricul lui Biden de susținere a Islamului este prea lung pentru a fi enumerat.

Ronald Reagan a împlinit lucrarea de dărâmare a zidului simbolic numit „cortina de fier”, iar la 11 noiembrie 1989 zidul Berlinului a căzut pentru a marca acea cucerire spirituală printr-un reper literal. Trump va dărâma zidul simbolic al separării dintre Biserică și Stat, iar a treia Vai va oferi un reper literal al aceluși eveniment. Acel eveniment va încheia perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început odată cu venirea islamului din a treia Vai, care a oferit un reper literal pentru a identifica faptul că lucrarea spirituală a perioadei sigilării începuse. 7 octombrie 2023 a furnizat punctul de mijloc al celor trei repere istorice literale ale timpului sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

În mijlocul acelei istorii a sigilării, al șaselea președinte de la Ronald Reagan încoace a fost asasinat simbolic politic de fiara din adânc. Fiara din adânc, la începutul timpului sigilării, era islamul, reprezentându-l pe Mahomed, simbol al unui profet mincinos. Fiara din adânc, la sfârșitul timpului sigilării, este fiara mării a catolicismului, a cărei rană de moarte este atunci vindecată. Fiara din adânc care se ridică la mijlocul timpului sigilării este fiara ateismului, balaurul. Fiara-balaur din adânc, la mijlocul timpului sigilării, îi ucide pe cei doi martori în Apocalipsa,

capitolul unsprezece.

Facțiunea-dragon democrată pro-sclavie din timpul Războiului Civil al Statelor Unite l-a ucis literalmente pe primul președinte republican. Războiul Civil s-a încheiat oficial la 9 aprilie 1865, iar Lincoln a murit o săptămână mai târziu, pe 15, deși fusese împușcat în ziua precedentă. Războiul s-a încheiat în Sabatul zilei a șaptea, iar Lincoln a murit în Sabatul zilei a șaptea.

Glocaliștii care fuseseră treziți (stârniți) împotriva președintelui bogat și puternic au săvârșit un asasinat politic la 3 noiembrie 2020. Acea fiară din adâncul fără fund îl reprezenta pe balaurul-fiara care, în mod simbolic, l-a ucis pe ultimul președinte republican, așa cum era prefigurat prin moartea literală a primului președinte republican. Cuvântul lui Dumnezeu arată că, după ce lumea s-a bucurat de moartea lui, el avea să stea în picioare. Acum suntem în 2024 și este limpede că Trump a revenit la viață, în pofida tuturor războaielor juridice, minciunilor, propagandei și banilor aruncați împotriva lui.

În controversa care se manifestă în Statele Unite și astfel prefigurează aceeași controversă în lume, o putere satanică de dedesubt se va ridica în timpul când puterea lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de ploaia târzie, coboară de sus.

În istoria cuprinsă de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care urmează să vină în Statele Unite, islamul celei de-a treia Vai s-a ridicat din adânc ca un fum, reprezentând fumul clădirilor arzânde de la începutul acelei istorii. În 2016, „woke-ismul” comunist al globaliștilor s-a ridicat pentru a ucide pe cei doi martori. Apoi, la legea duminicală care urmează să vină, papalitatea, care atunci va deveni a opta fiară, care este dintre cele șapte, se va ridica la tronul pământului, pe măsură ce rana sa de moarte va fi vindecată.

Bestiile care reprezintă puterea care vine de dedesubt, în timpul când ploaia târzie cade ca puterea de sus, reprezintă un „Adevăr” profetic. Cea dintâi care trebuie să se ridice ca fumul este Islamul celei de-a treia Vai, în vremea când se aude primul glas din Apocalipsa, capitolul optsprezece, și se ridică atunci când ploaia târzie începe să fie „măsurată”. Ultima fiară care se ridică este papalitatea, în vremea când se aude al doilea glas din Apocalipsa, capitolul optsprezece, și se ridică atunci când ploaia târzie este turnată fără măsură.

Primul îl prefigurează pe cel din urmă, iar fiara care se ridică la mijloc este fiara globalismului ateist care a ucis doi martori în 2020. Unul dintre martori era cornul protestant, iar celălalt era cornul republican. Răzvrătirea și anarhia asociate cu fiara ateismului sunt reprezentate de a treisprezecea literă a alfabetului ebraic, iar acea fiară din adânc a venit între prima și ultima fiară din adânc; aceasta alcătuiește definiția cuvântului ebraic „adevăr”, chiar dacă este un adevăr care identifică puterea satanică ce vine de jos în timpul când puterea cerească vine de sus.

La trei zile și jumătate după ce cei doi martori au fost uciși, a început să răsună un „glas de mijloc”. Era „glasul celui ce strigă în pustie”. Acel glas era „încheierea” glasului mesagerului care pregătește calea pentru Solul Legământului și începutul glasului lui Ilie, chemându-i pe bărbați și pe femei la Muntele Carmel.

„Frați și surori, o, de-aș putea spune ceva care să vă trezească la importanța acestui timp, la semnificația evenimentelor care au loc acum. Vă atrag atenția asupra mișcărilor agresive care se fac acum pentru restrângerea libertății religioase. Memorialul sfințit al lui Dumnezeu a fost dărâmat, iar în locul lui stă înaintea lumii un sabat fals, care nu poartă nicio sfințenie. Și, în timp ce puterile întunericului stârnesc elementele de jos, Domnul Dumnezeu al cerului trimite putere de sus pentru a face față situației de urgență, trezindu-Și agențiile vii ca să înalțe legea cerului. Acum, chiar acum, este timpul nostru să lucrăm în țările străine. Când America, țara libertății religioase, se va uni cu papalitatea în constrângerea conștiinței și în silirea oamenilor să onoreze sabatul fals, popoarele fiecărei țări de pe glob vor fi conduse să urmeze exemplul ei. Poporul nostru nu este nici pe jumătate treaz ca să facă tot ce stă în puterea lui, folosind mijloacele care îi stau la îndemână, pentru a răspândi mesajul de avertizare.”

„Domnul Dumnezeu al cerului nu va trimite asupra lumii judecățile Sale pentru neascultare și fărădelege până nu-Și va fi trimis străjerii să dea avertizarea. El nu va încheia timpul de probă până când solia nu va fi fost vestită mai lămurit. Legea lui Dumnezeu trebuie să fie înălțată; pretențiile ei trebuie să fie prezentate în adevăratul lor caracter sacru, pentru ca poporul să fie adus să hotărască pentru sau împotriva adevărului. Totuși, lucrarea va fi scurtată în neprihănire. Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la o margine a pământului până la cealaltă, pentru a pregăti calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu, care încheie lucrarea îngerului al treilea.” Testimonies, volumul 6, 18, 19.

Mesajul care a început la sfârșitul lunii iulie 2023 „proclamă acum în mod distinct”, „avertizarea”, identificând „importanța acestui timp, semnificația evenimentelor care au loc acum”. El identifică în mod distinct „puterile întunericului” care „stârnesc elementele de dedesubt” și faptul că „Domnul Dumnezeu al cerului” a început „să trimită putere de sus” la 11 septembrie 2001. El „face să răsune” „solia neprihănirii lui Hristos” „de la o margine a pământului până la cealaltă”. Este de cea mai mare însemnătate să ne „trezim” la „importanța acestui timp”, căci Dumnezeu urmează acum să înceapă să „trimită asupra lumii judecățile Sale pentru neascultare și fărădelege”.

Linia profeției reprezentată prin anul 1989 ca vremea sfârșitului în versetul patruzeci subliniază istoria externă a liniei interne a profeției reprezentate prin anul 1798 ca vremea sfârșitului în versetul patruzeci din Daniel unsprezece. Istoria profetică ce începe în 1989 în verset identifică procesul în trei pași al vindecării rănii de moarte a Romei papale. Din 1989 până când acea rană va fi vindecată la legea duminicală care urmează să vină în curând se întinde o perioadă profetică specifică. Versetul doi din Daniel unsprezece adaugă o a doua linie, prin identificarea rolului profetic al președinților Statelor Unite, începând cu Ronald Reagan în 1989. Perioada profetică de timp care conduce la legea duminicală are o a doua mărturie în cei treizeci de ani de pregătire care s-au împlinit din 508 până în 538, când papalitatea a luat tronul pentru prima dată și a promulgat o lege duminicală chiar în acel an.

Hristos a fost botezat și Și-a început lucrarea de trei ani și jumătate când avea treizeci de ani. Papalitatea este o contrafacere satanică a lui Hristos, iar cei treizeci de ani de la 508 la 538 contrafac primii treizeci de ani ai lui Hristos, care au dus la botezul Său. Lucrarea Sa de trei ani și jumătate a fost contrafăcută prin cei trei ani și jumătate profetici în care papalitatea a prezentat lumii lucrarea ei de moarte, ca o contrafacere a lucrării lui Hristos de viață.

La sfârșitul lucrării Sale, El a murit, S-a odihnit în mormânt în ziua a șaptea, iar apoi a înviat. În 1798, la sfârșitul lucrării satanice a papalității, de trei ani și jumătate profetici, papalitatea a primit rana ei de moarte; apoi a fost uitată timp de șaptezeci de ani simbolici, până când este înviată ca al optulea, care este dintre cei șapte. Hristos a înviat în prima zi a săptămânii, dar, în succesiune, prima zi este „ziua a opta” și este „dintre cele șapte” zile pe care Hristos le-a creat. Opt, ca număr, reprezintă „învierea”, iar papalitatea este înviată, căci ea este singura împărăție dintre împărățiile profeției biblice care a fost identificată ca primind o rană de moarte.

Pavel identifică faptul că, atunci când Dumnezeu a trecut pe Israelul antic prin Marea Roșie, botezul a fost reprezentat în mod simbolic.

Mai mult, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință că toți părinții noștri au fost sub nor și toți au trecut prin mare; și toți au fost botezați pentru Moise, în nor și în mare. 1 Corinteni 10:1, 2.

Ritul botezului pentru Israelul spiritual a înlocuit ritul circumciziei pentru Israelul literal, iar circumcizia trebuia să aibă loc în ziua a opta. Hristos a fost, prin urmare, înviat în ziua a opta, care este dintre cele șapte, iar când papalitatea este înviată ca a opta, care este dintre cele șapte, ea constituie paralela satanică a liniei lui Hristos. Cei treizeci de ani de pregătire pentru ca papalitatea să fie întronată au fost prefigurați de cei treizeci de ani ai vieții lui Hristos, în pregătire pentru botezul Său, lucrarea Sa și moartea Sa. Ambele linii identifică o perioadă care conduce la moartea celei de-a șasea împărății din profeția biblică. Ambele linii reprezintă ultima perioadă a fiarei pământului. În linia lui Hristos, nașterea Sa a marcat „timpul sfârșitului” pentru acea istorie.

Astfel, avem patru linii. Timpul sfârșitului din versetul patruzeci, în 1989, până la legea duminicală din versetul patruzeci și unu. Prezentarea președinților din versetul doi și cei treizeci de ani de pregătire atât pentru Hristos, cât și pentru antihrist. Cei treizeci de ani ai lui Hristos au început la „timpul sfârșitului” din linia Sa, care a fost marcat prin nașterea Sa. Timpul sfârșitului din 1798 a fost prefigurat de sfârșitul celor șaptezeci de ani ai robiei lui Israel literal în Babilonul literal. Prin urmare, versetul doi din Daniel unsprezece începe cu Darius, căci Darius a început să domnească la căderea Babilonului. 1989 este timpul sfârșitului în versetul patruzeci, iar versetul doi din Daniel unsprezece este, de asemenea, timpul sfârșitului, iar cei treizeci de ani ai pregătirii lui Hristos au început la „timpul sfârșitului”. Trei dintre aceste patru linii au „timpul sfârșitului” marcat cu ușurință ca reperul de început.

Cele două linii de două sute douăzeci de ani din mișcarea primului și din mișcarea celui de-al treilea înger identifică două sute douăzeci ca simbol al legăturii dintre umanitate și divinitate. Începutul legăturii simbolice de două sute douăzeci de ani, care a început în 1776, a condus la 1996.

Perioada aceea a fost prefigurată de cei două sute douăzeci de ani, din 1611 până în 1831, din istoria milerită. Perioada de la Declarația de Independență din 1776 până în 1798, când fiara pământului a luat tronul ca a șasea împărăție a profeției biblice, reprezintă primele două dintre cele trei repere din cadrul celor două sute douăzeci de ani care s-au încheiat în 1996.

1776 සිට 1798 දක්වා කාලය, බයිබල් අනාවැකියේ හයවන රාජීයය බලගන්වීමට නායකත්වය දෙන කාල පරිච්ඡේදයක් නියෝජනය කරයි; එබැවින් එය ක්‍රිස්තුස් හා වීරුදේව-ක්‍රිස්තුස්ගේ සුදානම් වීමේ වසර නිහ සමඟ අනුකූල වේ. පෘථිවි මාගයා බලගන්වීමට පෙර ඇති කාලය, හතරේ වූ අවචන මාගයා වන තිරිත්ව සන්ධානය බලගන්වීමට පෙර ඇති කාලය නියෝජනය කරයි. හතරේ වූ අවචන මාගයා නම්, පාප් පදවිය ලෝකය පාලනය කළ දවෙන හා අවසාන ඒරකාශනය වේ. පාප් පදවිය ලෝකය පාලනය කළ පළමු ඒරකාශනයේ ද, සුදානම් වීමේ වසර නිහක කාල පරිච්ඡේදයක් තිබුණි.

Rând după rând, istoria din 1989 până la legea duminicală; istoria celor treizeci de ani care a condus la 538; istoria celor treizeci de ani care a condus la botezul lui Hristos; istoria versetului doi din Daniel unsprezece, începând cu Ronald Reagan până la legea duminicală; și istoria de la 1776 la 1798, toate reprezintă aceeași istorie în ultimele zile. Este esențial să fim lămuriti cu privire la acest fapt, căci istoria care începe în 1776 și ajunge până în 1798 este linia care aduce toate liniile împreună în claritate.

În acea linie a istoriei profetice, care constituie istoria de încheiere a fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece, există o linie internă care se adresează poporului lui Dumnezeu, așa cum este reprezentat de cornul adevăratului protestantism, și există o linie externă, așa cum este reprezentată de cornul republicanismului. În ambele coarne există o luptă și o controversă îndoite, cărora profetia li se adresează. Noi am identificat elementele profetice ale balaurului, ale fiarei, ale profetului mincinos și ale islamului, care se manifestă în istoria de la 1989 până la legea duminicală.

Caracteristica profetică a balaurului este aceea că el este tatăl minciunilor, el este ucigașul și el este conducătorul conspirațiilor secrete de pe pământ, după cum a fost și în cer. Religia lui este spiritualismul. El este campionul a ceea ce astăzi se numește „lawfare”, el este avocatul nelegiuit, pârașul fraților noștri, așa cum a fost în curtea cerească atunci când a contestat ascultarea și credința lui Iov și când a disputat cu privire la trupul lui Moise, și după cum a contestat mai departe lucrarea lui Hristos în îndepărtarea hainelor murdare de pe Iosua în capitolul trei din Zaharia. El este acela care stăpânește împărățiile și acela care se înalță pe sine ca Dumnezeu.

Religia fiarei este Catholicismul, iar ea este femeia care înșală lumea prin tradiții și obiceiuri pe care își conduce adepții să creadă că trebuie ascultate mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu. Ea înșală lumea prin vrăjitoriile ei, care, în Apocalipsa, capitolul optsprezece, versetul douăzeci și trei, este cuvântul grecesc pharmakeia, însemnând „medicamente”. Ea este aceea care curvește cu împărății pământului. Ea este contrafacerea Celui care a fost mort, dar trăiește din nou. Ea este aceea care este uitată și apoi adusă aminte, și ea este al optulea, care este dintre cei șapte. Ea este fiara căreia Statele Unite îi fac un chip și un chip către ea.

False prophetul este protestantismul apostat, care pretinde să fie ceva ce Cuvântul lui Dumnezeu neagă, iar din pricina lepădării sale de Cuvântul lui Dumnezeu, îi lipsește puterea oferită de Cuvântul lui Dumnezeu. Fără puterea Cuvântului lui Dumnezeu, o biserică sau un popor care încă pretinde cu îndrăzneală că este poporul lui Dumnezeu este, în mod logic, silit să se sprijine pe

puterea civilă pentru a pretinde că împlinește lucrarea lui Dumnezeu. Protestantismul apostat este reprezentat de prorocii lui Baal și ai Astarteei, care oferă dansul înșelător pentru Izabela și Irodiada, și ei sunt Salomeea, fiica Irodiadei.

Aceste trei puteri se unesc într-o întreită alianță, dar, în realitate, se urăsc una pe alta. Fără înțelegerea faptului că ele se află în conflict una cu alta, este imposibil să se înțeleagă cum cei zece împărați (Națiunile Unite) ar fi de acord să-și dea împărăția papalității și, în același capitol, să-i mănânce carnea și s-o ardă cu foc. Controversa dintre aceste puteri trebuie să fie predată studenților profetiei ai lui Dumnezeu.

Islam ni tarumbeta ya saba, na kama ole wa tatu ni chombo cha hukumu ambacho Mungu hutumia kuleta hukumu juu ya Babeli ya kisasa, kama vile tarumbeta nne za kwanza zilivyoleta hukumu juu ya Rumi ya kipagani ya magharibi na kama vile tarumbeta ya tano na ya sita zilivyoleta hukumu juu ya Rumi ya kipapa na Rumi ya kipagani ya mashariki.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„În aceste vremuri de interes deosebit, păzitorii turmei lui Dumnezeu ar trebui să învețe poporul că puterile spirituale sunt în conflict. Nu ființele omenești sunt cele care creează o asemenea intensitate a simțămintelor cum există acum în lumea religioasă. O putere din sinagoga spirituală a lui Satana insuflă elementelor religioase ale lumii, stârnind pe oameni la acțiune hotărâtă pentru a împinge mai departe avantajele pe care Satana le-a câștigat, conducând lumea religioasă într-un război hotărât împotriva acelor care fac din Cuvântul lui Dumnezeu călăuză lor și singura temelie a doctrinei. Eforturile magistrale ale lui Satana sunt acum puse în lucrare pentru a aduna fiecare principiu și fiecare putere pe care le poate folosi ca să combată pretențiile obligatorii ale legii lui Iehova, în special porunca a patra, care arată cine este Creatorul cerurilor și al pământului.

„Omul fărădelegii s-a gândit să schimbe vremurile și legea; dar a făcut-o oare? Aceasta este marea chestiune. Roma și toate bisericile care au băut din cupa nelegiuirii ei, încercând să schimbe vremurile și legea, s-au înălțat mai presus de Dumnezeu și au dăruit marele monument de aducere-aminte al lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea. Sabatul trebuia să stea ca reprezentare a puterii lui Dumnezeu în crearea lumii în șase zile și a odihnei Sale în ziua a șaptea. «De aceea a binecuvântat Domnul ziua Sabatului și a sfințit-o», pentru că în ea Se odihni de toate lucrările Sale pe care Dumnezeu le făcuse și le zidise. Scopul lucrării iscusite a marelui amăgitor a fost să-I ia locul lui Dumnezeu. În strădaniile lui de a schimba vremurile și legea, el a lucrat pentru a menține o putere în opoziție cu Dumnezeu și mai presus de El.

„Iată marea problemă. Iată cele două mari puteri care se înfruntă una pe alta,—Prințul lui Dumnezeu, Isus Hristos; și prințul întunericului, Satana. Iată că vine conflictul deschis. Nu există decât două clase în lume, iar fiecare ființă omenească se va afla sub una dintre aceste două stindarde,—stindardul prințului întunericului sau stindardul lui Isus Hristos.

„Dumnezeu îi va insufla cu Duhul Său pe copiii Săi credincioși și adevărați. Duhul Sfânt este reprezentantul lui Dumnezeu și va fi agentul puternic lucrător în lumea noastră pentru a-i lega în mănunchiuri pe cei credincioși și adevărați pentru grânarul Domnului. Și Satana, cu o

activitate intensă, își adună în mănunchiuri neghina sa din mijlocul grâului.

„Învățătura fiecărui adevărat ambasador al lui Hristos este acum o chestiune de cea mai solemnă și serioasă însemnătate. Suntem angajați într-un război care nu se va încheia niciodată până când nu va fi luată hotărârea finală pentru întreaga veșnicie. Fie ca fiecărui ucenic al lui Isus să i se aducă aminte că noi «nu avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva puterilor, împotriva stăpânilor în tunicul acestui veac, împotriva duhurilor răutății din locurile cerești». O, în acest conflict sunt implicate interese veșnice, și nu trebuie să existe nicio lucrare de suprafață, nicio experiență ieftină, pentru a face față acestei confruntări. «Domnul știe să izbăvească din ispită pe cei evlavioși și să păstreze pe cei nedreți pentru ziua judecății, ca să fie pedepsiți.... Pe când îngerii, care sunt mai mari în putere și tărie, nu aduc înaintea Domnului împotriva lor nicio acuzație batjocoritoare.»” General Conference Daily Bulletin, 4 martie 1895.